

Werber elment, de a szelleme itt maradt

■ VILLÁNYI KÁROLY–KIS FERENC

Továbbra is a polgári oldal, a Fidesz és Orbán Viktor áll majd a szocialisták célkeresztjében – jelentette ki lapunknak adott interjújában Kövér László, a Fidesz választmányi elnöke a közelgő európai parlamenti választásokat megelőző kampányra utalva. Mint mondta, Ron Werber ugyan elment, de a szelleme itt maradt, és várhatóan az MSZP rengeteg pénzt, szellemi erőt mozgósít, hogy csökkentse a közvélemény-kutatóknál regisztrált hátrányát.

Kövér szerint az előre hozott választásokra abban az esetben lenne némi esély, ha egy EP-választáson elszenvedett jelentős szocialista vereség után az MSZP fiatalabb, hosszú távra tervező generációja meg-

próbálna megszabadulni a pártban lévő, az egykori kommunista diktatúrában kitüntetett szerepet játszó személyektől. A politikus végtelenül tisztességtelennek tartja a Jobbik részéről, hogy az EP-választás bojkottjára szólít fel. A Fideszt szalámi-politikával vádoló MDF-es levél kapcsán pedig közölte: úgy látja, a fórum politikusai azt gondolják, csak akkor lehetnek eredményesek a választáson, ha a Fidesszel konfrontálódva nyernek szavazatokat. Kövér azt ajánlja a Jobbiknak és az MDF-nek, hogy politikai ellenfelekkel, az MSZP-vel és az SZDSZ-szel foglalkozzanak, ne a Fidesszel. Kifejtette véleményét az átpolitizált nemzetbiztonsági területről, valamint az erdélyi magyar autonómia-törekvésekről is.

INTERJÚ AZ 5. OLDALON

KIS FERENC-VILLÁNYI KÁROLY

Jelentős megszorításokkal köszöntött ránk az új év, az MSZP népszerűsége csökkent, amire válaszul Ron Werbert lecserélték. Hogyan értékel mindezt?

– Tisztázatlan, hogy Ron Werber miért távozott. Talán nem szerette volna egy eleve vesztes választási kampány szakértőjeként rontani szakmai reputációját. Egyébként nem szeretek előre inni a medve bőrére, még nagyon sok idő van júniusig, az európai parlamenti választásig. Ráadásul ebből a személyi váltásból is kiderül, az MSZP rengeteg pénzt és szellemi erőt mozgósít, hogy csökkentse a közvélemény-kutatók által regisztrált hátrányát. Változást azonban nem nagyon látok: attól, hogy Werber elment, a szelleme még itt maradt, és a két amerikai úrtól sem várható sok jó. Kovács László a napokban előre is bocsátotta: az MSZP kampánystratégiájának legfontosabb eleme az lesz, hogy felhívják a választók figyelmét a „radikális jobboldali szélsőséges” elemek által megtestesített veszélyekre, amelyek úgy mond a békés polgárok mindennapjait fenyegetik. Mindebből arra lehet következtetni, hogy a célkeresztben továbbra is a polgári oldal, a Fidesz és Orbán Viktor áll majd.

– Milyen eszköze van a negatív kampány ellensúlyozására a Fidesznek?

– Régi igazság, hogy az éremnek két oldala van, és ami valakinek az erőssége, az egyben lehet a gyenge pontja is. A polgári oldal egyik erénye, hogy a híveinek jelentős része fegyelmезetten szervezhető és mozgósítható. Ugyanakkor hiába voltak szinte kivétel nélkül botránymentesek és méltóságteljesek a korábbi évek demonstrációi – akár a Terror Háza megnyitójára, akár a Kossuth téri nagygyűlésre gondolunk –, a másik oldal nem eredménytelenül tett kísérleteket arra, hogy a rendezvényeket az ott meg sem jelenő, antiszemita, hőzőngő csöcselék rendbontásaként mutassa be a médian keresztül. Ha ez nem sikerül, mivel nem lehet ilyen jellegű vágóképeket bejátszani, akkor hogy, hogy nem, „véletlenül” történik egy olyan provokáció, mint amilyet a Tilos Rádió előtt láttunk.

– Mit szól ahhoz, hogy a Jobbik a júniusi voksolás bojkottjára szólított fel, ami vélhetőleg nem kedvez a jobboldalnak? A Jobbik önt is többször bírálta.

– A személyemet érő vádakkal nem kívánok foglalkozni. Az európai parlamenti választás bojkottálására való felszólítás végtelenül tisztességtelen lépés a részükről. Egszerűen a saját gyengeségüket leplezik, azt, hogy nem lennének képesek helytállni. Az amúgy is apátiára hajló választókat arra biztatják, maradjanak otthon, nyilván abból a primitív feltevésből kiindulva, hogy a várhatóan alacsony részvételt saját eredményüknek állíthatják majd be. Demokratikus meggyőződésű ember nem bízthat egy legitim választástól való távolmaradásra.

– Az ellenzék térfeléről nem csak a Jobbik bírálja önöket: az MDF arra kérte Hende Csabát, hogy küldje szét a polgári köröknek azt a körlevelet, amely szerint a Fidesz szálampolitikát folytat a jobboldalon...

– A közszolgálati televízió kuratóriumi elnökségének törvénytelen és dicstelen megválasztása után úgy látszott, hogy a Magyar Demokrata Fórumban felülkerekedik az együttműködésre való készség. Úgy látom, tévedtem, hiszen a jelek szerint ők is azt gondolják, akkor lehetnek eredményesek, ha egy-két százalékot lefaragnak a Fidesz bázisáról, és ezt csak a konfrontációval érhetik el. Ezzel szemben azt ajánlanám Dávid Ibolyának és a Jobbik vezetőinek is, hogy a politikai ellenfelekkel foglalkozzanak. Ezek pedig nem mi vagyunk, hanem az MSZP és az SZDSZ.

– A jobboldalon is felvetette néhány politikai szakértő, hogy a Fidesznek előnyös lenne, ha egyfajta munkamegosztás alakulna ki, és létrejönne egy életképes párt a radikális szavazók képviselése. Ön nem tartja ezt észszerű megfontolásnak?

– Először is, tisztázni kell a fogalmakat, ugyanis a másik oldalon előszeretettel keverik össze a radikalizmust a szélsőséggel vagy éppen az antiszemitizmussal. Én azt tartom radikálisnak, aki úgy gondolja, hogy a fennálló alkotmányos keretek nem elegendők az emberek érdekeinek demokratikus érvényesítéséhez, ezért ezek megváltoztatására tör. Ezt is kétféleképpen lehet megvalósítani: jogállami eszközökkel vagy erőszakos úton. Az utóbbi már megérdemli a szélsőséges jelzőt. Ilyenre eddig Tamás Gáspár Miklós néhány elszólását leszámítva nem volt példa. Nem hiszem, hogy bármely

radikális véleményt megfogalmazó ember ne választhatná akár a Fideszt is. Tehát nincs szükség feltétlenül egy úgynevezett radikális pártra. De ha mégis létrejön ilyen, akkor az együttműködés lehetősége attól függ, hogy a nézeteik valóban beilleszthetők-e az alkotmányos demokrácia keretei közé, de fontos kérdés a társadalmi támogatottság is.

– Az említett munkamegosztást szorgalmazók inkább azzal érvelnek, hogy a Fidesz radikális szárnya elriasztja a párttól az úgy-

szenvetdeket, sokszor fizikailag, egzisztenciálisan is azért, mert hitüket nyíltan megvallották. Miután ezek a provokációk ma a demokrácia szabályai között már nem a szemlesütött, rettegő hallgatást, beletörődést váltják ki, hanem az emberek felemelik a hangjukat a jogaik védelmében, a baloldal – Kovács László, Kuncze Gábor meg a Werberjugend – szélsőséges megnyilvánulásként értékeli ezeket az önvédelmi demonstrációkat. Ez is része a már korábban említett MSZP-s „játéknak”. A farkas és a bá-

zottság MSZP-s tagjai között, aki nem volt hajlandó ezt a koncepciót eljárást támogatni. Majd jött a Nyírfá-ügy. Később, az 1998-as kormányváltástól kezdve – talán részben a személyem miatt is – a nemzetbiztonsági szolgálatok az akkori ellenzék részéről napi politikai eszközövé, támadási célponttá váltak. Az MSZP ellenzékben is azt csinálta, mint amit most kormánypárként tesz. Ez morálisan rendkívül káros a szolgálatok működésére nézve. Emellett anyagilag is el lehetetlenítik őket.

– Gyurcsány Ferenc szimbólum, mint ahogy Horn Gyula, sőt Medgyessy Péter is az a maga módján. Gyurcsány a rendszerváltozás kvázi áldozatából lett a rendszerváltozás nyertese. Ezen azt értem, hogy az 1990-es fordulat megakasztotta szépen ívelő politikai karrierjét, amely a KISZ-vezetői pozícióból valószínűleg hamarosan az MSZMP Központi Bizottságába repítette volna. Ez az ő nagy szerencséje, mert így időben pályát módosíthatott, és részt vehetett a párt-, illetve az állami vagyon lebontásában. Medgyessy Péter szavaival élve: az ő esélyei egyenlőbbek voltak másokénál. Lényeges a családi háttér is – aminek normális esetben egy politikusnál nem lenne jelentősége. Gyurcsány ugyanis olyan régi, betonkemény kommunista klánba nőtt be, amelynek tagjai mind a mai napig a háttérből befolyásolják az MSZP gazdasági vagy „hálozati” mozgásait. Ő tehát a folytonosságot képviseli, még akkor is, ha korának megfélemlően akár lehetne a megújulás embere is.

– És mi újság a Fidesz táján? Március 27-én rendezik a párt kongresszusát, amellyel lezárják a tavaly májusban megindított bővítési folyamatot. Mennyire volt sikeres a néppárti átalakulás?

– Többségében megtaláltuk a megfelelő személyeket a választókerületek élére, bár néhány helyen van még vita. Összességében pozitív a mérleg, a párt taglétszáma jelentősen nőtt, és ez nem pusztán mennyiségi bővülést jelent – erőben, szervezetségben, mozgósíthatóságban, tapasztaltságban és elkötelezettségben is érzékelhető, hogy a Fidesz tagsága egészen más ma, mint volt ezelőtt két évvel. Ráadásul a polgári körök és más szimpatizánsok tömegei hajlandók segíteni nekünk, amikor szükség van rá. Amit szervezetségben el lehet várni egy magát kormányzóképesnek tekintő párttól, azt a Fidesz képes teljesíteni. Ezt követően az a kérdés, megtaláljuk-e az ellenszerét az MSZP piszkos kampányának.

– Kiemelten fontos kérdés a határon túli magyarok sorsa, amely Erdélyben az autonómia-törvények pozitív üzenete mellett aggodalmakat is ébresztet, ha az RMDSZ megosztottságára gondolunk. Milyen megoldásokat lát erre a problémára?

– Az erdélyi magyarság politikai elitje már régóta megosztott. Az RMDSZ idáig el tudta fedni ezeket az ellentéteket, amelyek akkor váltak mindenki előtt nyilvánvalóvá, amikor a szervezet vezetői – akik gyakorlatilag szimbiózisban élnek a posztkommunista román vezetőkkel – már nem elégedtek meg a kritikus hangok kisebbségbe szorításával, hanem ki akarták szorítani a belső ellenzékét a közéletből is. E folyamat látványos fordulópontja volt, amikor megfosztották Tócs Lászlót a tiszteletbeli elnöki tisztségtől. Hasonló eseményként értékelhető, amikor az RMDSZ a legutóbbi helyhatósági választásokon a szinte színmagyar Székelyudvarhelyen kampányolt a párttól független polgármesterjelölt ellen, ahelyett, hogy Marosvásárhely nagyjából egyensúlyban lévő román-magyar választói bázisának megnyerésére koncentrált volna a magyar polgármester pozíciójának megőrzéséért. Nem mi osztottuk meg az erdélyi magyarság politikai egységét. Markó Bélának várták volna el tőlünk, hogy szakítsunk meg a kapcsolatokat azokkal a hozzáknak hasonló korú, RMDSZ-en belüli ellenzéki politikusokkal, akikkel 1989 óta ápolunk szoros, baráti is mondható viszonyt. Az autonómia pedig nem a Fidesz és nem is az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács találmánya, hanem az RMDSZ képviselői tették erre esküt az első országos választást követően. Időközben viszont kisebb-nagyobb engedményekért, illetve gazdasági javadalmazásokért cserébe lemondtak az autonómia követeléséről. A legfrissebb népszámlálási adatok – amelyek szerint az utóbbi tíz évben kétszáz-ezerrel, a valóságban azonban legalább 250-300 ezerrel csökkent az erdélyi magyarság lélekszáma – ugyanakkor egyértelmű választ adtak arra, hogy sikeres volt-e az „apró lépések” politikája. Még 10-15 év hasonlóan „sikeres” politika, és Erdélyben nem marad magyar. Magyarország uniós csatlakozásával, azzal, hogy a Fidesz képviselői a legnagyobb frakcióban, az Európai Néppárt csoportjában foglalnak majd helyet, szélesedik a nemzetközi mozgásterünk, és ezt is megpróbáljuk felhasználni az autonómiaért küzdő magyar politikusok támogatására. Azonban bevált gyakorlat az autonómia, erre példa Dél-Tirol vagy Katalónia, tehát maximálisan európai az erdélyi magyarok követelése.

FOTÓ: BURGER ZSOLT

A farkas és a bárány MSZP-s meséje

Kövér László szerint a Fidesznek meg kell találnia a választ a baloldali piszkos kampányára

A balliberális sajtó azzal a trükkel él, hogy a saját értékrendünk nyílt vállalását, gyakran kényszerű védelmélt egyfajta ideológiai presszió megnyilvánulásként állítja be, miközben a kereskedelmi médiából dől az emberi együttélés minimális szabályrendszerét is szétfelzárkózó izléstelenység, terror – fogalmazott a lapunknak adott interjúban Kövér László, a Fidesz országos választmányának elnöke. A jobboldalról érkező bírálatok kapcsán kifejtette: az MDF-nek és a Jobbiknak a politikai ellenféllel kellene foglalkoznia, az pedig nem a Fidesz.

rány ezópusi meséje jut az ember eszébe, amely persze nem működne a magyar média nagy részének segítségével nélkül.

– Mégis, hol van a határ, a Fidesz szerint mit kellene tenni e provokációk megfékezéséért?

– Tiszta lapokkal kell játszani. Vagy ki kell mondani, hogy bármilyen durva, szélsőséges kirohanás elhangozhat – akár keresztényellenes, akár antiszemita, akár cigány- vagy magyarellenos –, ha az nem lép át tettelegességbe. A másik megoldás, hogy világossá tesszük: az emberi méltóság megőrzése, az emberi együttélés alapvető szabályainak védelme érdekében korlátokat kell állítani a szólásszabadság elé. Ekkor viszont normatív, egyetemleges szabályozást kell létrehozni. A korlátozások nem szólhatnak arról, hogy egy bizonyos kitüntetett embercsoport vagy értékrend védelméért garantáljuk, másokéra viszont nem vagyunk tekintettel. Ha ilyen szabályozást akarunk kidolgozni, el kell jutnunk oda, hogy mindaz, ami ma a kereskedelmi tévében és rádiókban folyik a normális, emberi együttélést garantáló több ezer éves értékek lebontásában, az emberellenes büntetés, ezért korlátozni kell.

– A politikai csatározásokból kivesszi a részt Tóth András, a polgári titkosszolgálatokat irányító államtitkár is. A nemzetbiztonsági bizottság elnökeként miképpen értékeli ezt?

– A Horn-kormány idején majdnem ennyire átpolitizáltan működött a nemzetbiztonsági irányítása. Emlékeztet, hogy Károna Béla lemondása után Nikolits István és Somogyi Tamás első akciója egy nemtelen, teljesen megalapozatlan támadás volt az MDF-kormány miniszterei ellen az úgynevezett törvénytelen megfigyelések ügyében. Csúpan azért nem kerekedett sikeres hecc-kampánnyá az ügy, mert akkor még volt egy tisztességes ember a nemzetbiztonsági bi-

– Tóth András politikai nyilatkozatokat tett egyebek mellett a D-209-es, Kondor Katalin, valamint Király B. Izabella ügyében, a brókerüggyben tanúsított magatartása is számos kérdést vet fel. A nemzetbiztonsági bizottság nem foglalkozik a jelenséggel?

– Ezek az ügyek, leszámítva a legfrissebbeket, már szerepeltek a testület ülésén, kérdéseket is feltettünk. A gyakorlatilag teljes hatalmú, miniszterként viselkedő Tóth András a saját szerepét úgy fogja fel, hogy ő első sorban az MSZP politikusa és csak másodsorban a szolgálatok politikamentes, hatékony és szakszerű működéséért felelős kormányzati tisztségviselő. Jogilag nincs módunk ezt megkérdőjelezni, de ahogy eddig, úgy a jövőben is elmondjuk a nyilvánosság előtt a véleményünket az államtitkár tevékenységéről, és a választók megítélésére bízunk, hogy ezt a szerepet jónak vagy károsnak tekintik-e a magyar nemzetbiztonság szempontjából.

– A júniusi megméretés kapcsán néhány elemző felvetette, hogy akár előre hozott parlamenti választásokra is lehet számítani. Egy jelentős jobboldali győzelem elindíthat-e olyan erőzőt a másik oldalon, amely kormányválsághoz vezet?

– Minden nap, amit ez a kormány hatalomban tölt, újabb kártétel, elszalasztott lehetőség és idő az ország számára. Az előre hozott választásokra abban az esetben lenne némi esély, ha egy jelentős vereség után az MSZP fiatalabb, hosszú távra tervező generációja megpróbálna megszabadulni attól a tehertől, amit az elnyomó kommunista diktatúrában kitüntetett szerepet játszó személyek jelentenek a párt szociáldemokratizálódása szempontjából.

– Most éppen Gyurcsány Ferenc jelképezi az MSZP „szociáldemokratizálódását”, hiszen a fiatal generáció jelenleg egyik legerősebb emberének tűnik a sportminiszter...